KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 2.4.2020 r.
COM(2020) 142 final

2020/0059 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1379/2013 i rozporządzenie (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do środków szczegółowych mających na celu złagodzenie skutków pandemii COVID-19 dla sektora rybołówstwa i akwakultury

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Pandemia COVID-19 dotknęła państwa członkowskie w sposób szybki i drastyczny oraz wywarła ogromny wpływ na społeczeństwo i gospodarkę, ponieważ wywołała gwałtowne spowolnienie działalności gospodarczej. Ta wyjątkowa sytuacja w całej UE wymaga mobilizacji wszystkich dostępnych zasobów – zarówno na poziomie Unii, jak i państw członkowskich – aby sprostać bezprecedensowym wyzwaniom, które wynikają z pandemii COVID-19.

W dniu 13 marca 2020 r. Komisja zaproponowała inicjatywę inwestycyjną w odpowiedzi na koronawirusa, której celem jest wspieranie inwestycji poprzez mobilizację dostępnych rezerw gotówkowych w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, co ma celu natychmiastowe przeciwdziałanie kryzysowi. W dniu 19 marca 2020 r. Komisja przyjęła nowe ramy dotyczące pomocy państwa.

Zakres interwencji państw członkowskich w obszarze rybołówstwa jest jednak ograniczony przepisami dotyczącymi Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR), który nie zapewnia obecnie wsparcia dla najpilniej potrzebnych działań łagodzących skutki pandemii COVID-19. Ograniczenia te uniemożliwiają państwom członkowskim korzystanie z EFMR na potrzeby zwalczania kryzysu.

Sektor rybołówstwa i akwakultury bardzo poważnie ucierpiał na skutek zakłóceń rynku związanych ze znaczącym spadkiem popytu. Zamknięcie miejsc sprzedaży, rynków, punktów zbytu i sieci dystrybucji spowodowało znaczny spadek cen i wielkości sprzedaży. Spadek popytu i cen, w połączeniu z wrażliwym i złożonym charakterem łańcucha dostaw (łatwo psujące się produkty, wysokie zapotrzebowanie na siłę roboczą), sprawił, że działalność flot rybackich i producentów żywności pochodzenia morskiego przynosi straty. W związku z tym rybacy nie mogą wypływać w morze, a producenci sektora akwakultury będą zmuszeni dokonać odrzutów lub zniszczyć produkty w ciągu najbliższych kilku tygodni albo będą musieli ponieść nadzwyczajne koszty zarządzania zapasami, w tym koszty związane z większą ilością miejsca i paszy dla pełnowymiarowych ryb, których nie można ubić z powodu spadku popytu. Gwałtowne pogorszenie sytuacji dotyczy przede wszystkim łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego oraz producentów ryb.

Ponieważ nie można przewidzieć terminu zakończenia obecnego kryzysu, może on szybko doprowadzić do zaprzestania działalności i wstrzymania transakcji w sektorze, który jest bardzo podatny na cykliczne wahania. Kryzys ten może więc przynieść dramatyczne skutki społeczno-gospodarcze niektórym społecznościom, w których rybołówstwo i akwakultura odgrywają zasadniczą rolę. Łodziowe rybołówstwo przybrzeżne stanowi blisko 75 % wszystkich aktywnych statków i zapewnia ponad 55 % bezpośredniego zatrudnienia; na wielu obszarach przybrzeżnych stanowi ono główną działalność gospodarczą. Sektor akwakultury zapewnia dochody społecznościom nadbrzeżnym i wiejskim. Podmioty prowadzące działalność w zakresie rybołówstwa i akwakultury to przeważnie mikroprzedsiębiorstwa, a więc często nie posiadają one rezerw finansowych na pokrycie bieżących kosztów. Z chwilą zaprzestania ich działalności sieci sprzedaży zostaną przerwane.

W przeciwieństwie do większości innych sektorów gospodarki rybołówstwo podlega wyłącznej kompetencji Unii i jest regulowane na szczeblu Unii za pomocą wspólnej polityki, co w dużej mierze wyklucza stosowanie przepisów krajowych, w tym przepisów dotyczących wsparcia finansowego. Warunki wsparcia publicznego reguluje EFMR.

W związku z tym Komisja przyjmuje wniosek ustawodawczy w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 508/2014 (rozporządzenie w sprawie EFMR) oraz rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 (rozporządzenie o wspólnej organizacji rynków produktów rolnych), aby wprowadzić w ramach EFMR środki szczegółowe mające na celu złagodzenie skutków pandemii COVID-19 dla sektora rybołówstwa i akwakultury.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 43 ust. 2 i art. 175 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Przepisy wniosku wdraża się w ramach zarządzania dzielonego, zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

• Proporcjonalność

Przepisy objęte wnioskiem są zgodne z zasadą proporcjonalności, ponieważ są odpowiednie i konieczne, a żadne inne mniej restrykcyjne środki realizacji pożądanych celów polityki nie są dostępne.

• Wybór instrumentu

Proponowany instrument: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady.

3. TREŚĆ WNIOSKU

Proponowane środki szczegółowe mające na celu złagodzenie skutków pandemii COVID-19 dla sektora rybołówstwa i akwakultury obejmują:

– wsparcie dla rybaków w związku z tymczasowym zaprzestaniem działalności połowowej spowodowanym pandemią COVID-19,

– wsparcie dla hodowców z sektora akwakultury w związku z tymczasowym zawieszeniem lub ograniczeniem produkcji spowodowanym pandemią COVID-19,

– wsparcie dla organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów w związku ze składowaniem produktów rybołówstwa i akwakultury, zgodnie ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych.

Proponuje się, aby wymienione środki były kwalifikowalne z mocą wsteczną od dnia 1 lutego 2020 r. i dostępne do dnia 31 grudnia 2020 r.

Dodatkowe zmiany do rozporządzenia w sprawie EFMR mają zapewnić elastyczną realokację środków finansowych w ramach programów operacyjnych:

– usunięcie wydzielonych kwot określonych w art. 13, z wyjątkiem kwot dotyczących kontroli rybołówstwa, gromadzenia danych naukowych i rekompensat kosztów dodatkowych w regionach najbardziej oddalonych,

– zmiana procedury uproszczonej dotyczącej wprowadzania zmian do programów operacyjnych, z uwagi na wprowadzenie środków szczegółowych i realokację środków finansowych na potrzeby tych środków.

Uzupełnieniem środków szczegółowych EFMR jest zmiana rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków produktów rolnych, aby:

– umożliwić korzystanie z mechanizmu składowania, jeżeli państwa członkowskie nie ustalą i nie opublikują cen progowych,

– umożliwić organizacjom producentów w sektorze akwakultury korzystanie z mechanizmu składowania.

4. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

Komisja przeprowadziła konsultacje z zainteresowanymi stronami: zwróciła się o opinie do organizacji producentów z sektora rybołówstwa i akwakultury oraz do komitetów doradczych, a od stowarzyszeń branżowych, indywidualnych podmiotów gospodarczych i państw członkowskich otrzymała informacje zwrotne na temat rozwoju sytuacji na rynku i ewentualnych środków pomocy. Opinie zainteresowanych stron na temat kryzysu i sposobów walki z jego skutkami są zasadniczo spójne i jednomyślne. W trakcie przygotowywania niniejszego wniosku Komisja uwzględniła te informacje zwrotne.

5. WPŁYW NA BUDŻET

Proponowana zmiana nie pociąga za sobą żadnych zmian w rocznych pułapach wieloletnich ram finansowych dla zobowiązań i płatności zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (UE) nr 1311/2013. Roczny podział środków na zobowiązania dla EFMR nie ulega zmianie.

Z uwagi na fakt, że działalność połowowa i działalność w zakresie akwakultury zostały całkowicie wstrzymane albo są znacznie ograniczone, możliwości normalnego wdrażania aktualnych środków EFMR i programów operacyjnych są bardzo niewielkie. Bez skutecznej reakcji na kryzys istnieją niewielkie szanse na pełne wdrożenie EFMR przed upływem bieżącego okresu programowania. Państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość szybkiej realokacji istniejących środków finansowych w swoim programie operacyjnym na rzecz środków szczegółowych. Możliwość ta będzie ograniczona do przydziałów budżetowych, które państwa członkowskie już otrzymały i których nie mogą przekroczyć.

Dostępne środki na płatności w budżecie na 2020 r. w ramach EFMR mogą uwzględniać zmianę priorytetów Unii w ramach programów operacyjnych. Nowe środki w rzeczywistości zastąpią w dużej mierze początkowo planowane inicjatywy, które są obecnie wstrzymane ze względu na ogólny spadek działalności gospodarczej. W związku z tym proponowane środki mają zapewnić skuteczne wykonanie budżetu na 2020 r. i realizację przydziału środków na EFMR na lata 2014–2020.

Komisja będzie uważnie monitorować wpływ proponowanej zmiany na środki na płatności w 2020 r., biorąc pod uwagę zarówno wykonanie budżetu, jak i zmienione prognozy państw członkowskich.

2020/0059 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1379/2013 i rozporządzenie (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do środków szczegółowych mających na celu złagodzenie skutków pandemii COVID-19 dla sektora rybołówstwa i akwakultury

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 i art. 175,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[1],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Sektor rybołówstwa i akwakultury bardzo poważnie ucierpiał z powodu zakłóceń rynku, które wynikają ze znaczącego spadku popytu wskutek pandemii COVID-19. Zamknięcie miejsc sprzedaży, rynków, punktów zbytu i sieci dystrybucji spowodowało znaczny spadek cen i wielkości sprzedaży. Spadek popytu i cen, w połączeniu z wrażliwym i złożonym charakterem łańcucha dostaw, sprawił, że działalność flot rybackich i producentów żywności pochodzenia morskiego przynosi straty. W związku z tym rybacy nie mogą wypływać w morze, a hodowcy z sektora akwakultury będą zmuszeni dokonać odrzutów lub zniszczyć swoje produkty w ciągu najbliższych kilku tygodni.

(2) Należy przewidzieć możliwość, by Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR), ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 508/2014[2], mógł do dnia 31 grudnia 2020 r. zapewniać wsparcie na rzecz środków szczegółowych mających na celu złagodzenie skutków pandemii COVID-19 dla sektora rybołówstwa i akwakultury. Środki te powinny obejmować wsparcie w związku z tymczasowym zaprzestaniem działalności połowowej, w tym w przypadku rybołówstwa śródlądowego, oraz wsparcie w związku z tymczasowym zawieszeniem lub ograniczeniem produkcji w sektorze akwakultury, pod warunkiem że wymienione czynności stanowią skutek pandemii COVID-19. Te środki szczegółowe powinny również obejmować wsparcie dla organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów w zakresie składowania produktów

[1] Dz.U. C z , s. .

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

rybołówstwa i akwakultury zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1379/2013[3]. Wydatki na działania wspierane w ramach powyższych środków powinny być kwalifikowalne od dnia 1 lutego 2020 r.

(3) Zasoby dostępne na zobowiązania z EFMR w ramach zarządzania dzielonego należy podzielić w sposób, który zapewni ustanowienie stałych kwot na rzecz kontroli rybołówstwa, gromadzenia danych naukowych i rekompensat kosztów dodatkowych w regionach najbardziej oddalonych. Pozostałe zasoby podlegające zarządzaniu dzielonemu powinny być przydzielane przez państwa członkowskie zgodnie z ich potrzebami.

(4) Biorąc pod uwagę znaczne społeczno-gospodarcze skutki pandemii COVID-19 i zapotrzebowanie na płynność w gospodarce, należy umożliwić wspieranie tymczasowego zaprzestania działalności połowowej w związku z kryzysem spowodowanym pandemią COVID-19, przy czym maksymalny poziom współfinansowania powinien wynosić 75 % kwalifikowalnych wydatków publicznych.

(5) Ze względu na potrzebę elastycznej realokacji środków finansowych w celu zaradzenia skutkom pandemii COVID-19 wsparcie w związku z tymczasowym zaprzestaniem działalności połowowej spowodowanym tą pandemią nie powinno podlegać pułapowi finansowemu. Powinno to pozostawać bez uszczerbku dla istniejącego pułapu finansowego w odniesieniu do innych przypadków tymczasowego zaprzestania działalności. Nadal powinien mieć zastosowanie obowiązek odliczania wsparcia przyznanego w związku z tymczasowym zaprzestaniem działalności połowowej od wsparcia przyznanego na trwałe zaprzestanie działalności połowowej tego samego statku.

(6) Z uwagi na pilny charakter niezbędnego wsparcia należy umożliwić rozszerzenie zakresu procedury uproszczonej, aby uwzględnić zmiany do programów operacyjnych związane ze środkami szczegółowymi oraz z realokacją środków finansowych na potrzeby tych środków w celu zaradzenia skutkom pandemii COVID-19. Procedura uproszczona powinna obejmować wszystkie zmiany niezbędne do pełnego wprowadzenia w życie przedmiotowych środków, w tym ich wprowadzenie oraz opis metod obliczania wsparcia.

(7) Biorąc pod uwagę kluczową rolę organizacji producentów w zarządzaniu kryzysem, pułap wsparcia na rzecz planów produkcji i obrotu należy podwyższyć do 12 % średniej rocznej wartości produkcji wprowadzonej do obrotu. W związku z tym rodzajem wsparcia państwa członkowskie powinny mieć również możliwość przyznawania organizacjom producentów zaliczek w wysokości do 100 % wsparcia finansowego.

(8) Nagłe zakłócenia działalności w sektorze rybołówstwa i akwakultury z powodu pandemii COVID-19 oraz wynikające z tego ryzyko załamania rynków produktów rybołówstwa i akwakultury sprawiają, że należy ustanowić mechanizm na rzecz składowania produktów rybołówstwa i akwakultury przeznaczonych do spożycia przez ludzi. Takie rozwiązanie będzie miało na celu wsparcie większej stabilności rynku, ograniczenie ryzyka marnowania takich produktów lub skierowania ich do produkcji żywności nieprzeznaczonej do spożycia przez ludzi, a także przyczyni się do

[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

zniwelowania wpływu kryzysu na przychód z produktów. Mechanizm ten powinien umożliwiać producentom produktów rybołówstwa i akwakultury korzystanie z tych samych technik konserwowania podobnych gatunków, aby zapewnić utrzymanie uczciwej konkurencji między producentami.

(9) Uwzględniając nagły charakter i skalę spadku popytu na produkty rybołówstwa i akwakultury z powodu pandemii COVID-19, należy umożliwić zwiększenie ilości, które kwalifikują się do uzyskania dopłat do składowania, do 25 % rocznych ilości danych produktów wystawionych na sprzedaż przez daną organizację producentów.

(10) Aby umożliwić państwom członkowskim szybkie reagowanie w obliczu nagłego i nieprzewidywalnego charakteru pandemii COVID-19, należy je uprawnić do ustalania cen progowych dla swoich organizacji producentów celem aktywowania mechanizmu składowania. Takie ceny progowe powinny być ustalane w taki sposób, by utrzymać uczciwą konkurencję między podmiotami gospodarczymi.

(11) W związku z pilnym charakterem niezbędnego wsparcia niniejsze rozporządzenie powinno jak najszybciej wejść w życie.

(12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1379/2013 oraz rozporządzenie (UE) nr 508/2014,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany rozporządzeniu (UE) nr 508/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 508/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 13*

Zasoby budżetowe w ramach zarządzania dzielonego

1. Zasoby dostępne na zobowiązania w ramach EFMR na okres 2014–2020 podlegające zarządzaniu dzielonemu wynoszą 5 749 331 600 EUR, według cen bieżących, zgodnie z rocznym podziałem przedstawionym w załączniku II.

2. Kwotę w wysokości 580 000 000 EUR z zasobów budżetowych, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na środki kontroli i egzekwowania, o których mowa w art. 76.

3. Kwotę w wysokości 520 000 000 EUR z zasobów budżetowych, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na środki związane z gromadzeniem danych, o których mowa w art. 77.

4. Kwotę w wysokości 192 500 000 EUR z zasobów budżetowych, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na rekompensatę dla regionów najbardziej oddalonych na podstawie tytułu V rozdział V. Rekompensata ta nie można rocznie przekroczyć:

   a) kwoty 6 450 000 EUR dla Azorów i Madery;

   b) kwoty 8 700 000 EUR dla Wysp Kanaryjskich;

   c) kwoty 12 350 000 EUR dla francuskich regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 TFUE.

5. Państwa członkowskie mają możliwość zamiennego wykorzystywania zasobów dostępnych na mocy ust. 2 i 3.”;

2) art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zasoby dostępne na zobowiązania podjęte przez państwa członkowskie, o których mowa w art. 13 ust. 1, na okres 2014–2020, jak określono w tabeli w załączniku II, ustala się na podstawie następujących obiektywnych kryteriów:”;

3) w art. 22 ust. 2 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) zmian do programów operacyjnych dotyczących wsparcia, o którym mowa w art. 33 ust. 1 lit. d), art. 35, art. 44 ust. 4a, art. 55 ust. 1 lit. b), art. 57, 66 i 67, w tym realokacji środków finansowych na potrzeby tego wsparcia w celu zaradzenia skutkom pandemii COVID-19.”;

4) art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ust. 2 nie stosuje się do wsparcia, o którym mowa w art. 33 ust. 1 lit. a)–c), art. 34 i art. 41 ust. 2.”;

5) art. 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie naruszając przepisów ust. 5, całkowity wkład finansowy z EFMR w zakresie środków, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. a)–c) i art. 34, i w wymianę lub modernizację głównych lub dodatkowych silników, o której mowa w art. 41, nie przekracza wyższego z dwóch następujących progów:”;

6) art. 33 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1. EFMR może wspierać finansowanie środków na rzecz tymczasowego zaprzestania działalności połowowej w następujących przypadkach:

a) wdrażania środków Komisji lub środków nadzwyczajnych państw członkowskich, o których mowa w art. 12 i 13 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, lub środków ochrony, o których mowa w art. 7 tego rozporządzenia, w tym okresów ochronnych;

b) nieprzedłużenia ważności umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów lub protokołów do tych umów;

c) gdy tymczasowe zaprzestanie zostało określone w planie zarządzania przyjętym zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1967/2006 lub w planie wieloletnim przyjętym na mocy art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, gdy, na podstawie informacji naukowych, zmniejszenie nakładu połowowego jest konieczne do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 2 ust. 2 i art. 2 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

d) gdy tymczasowe zaprzestanie ma miejsce w okresie od dnia 1 lutego do dnia 31 grudnia 2020 r. w wyniku pandemii COVID-19, w tym w przypadku statków prowadzących działalność w ramach umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów.

Na zasadzie odstępstwa od art. 65 ust. 9 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 wydatki na działania wspierane na podstawie lit. d) kwalifikują się od dnia 1 lutego 2020 r.

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1 lit. a)–c), może być udzielane na maksymalny okres sześciu miesięcy na statek w latach 2014–2020. Ten maksymalny okres nie ma zastosowania do wsparcia, o którym mowa w lit. d) wspomnianego ustępu.”;

7) w art. 44 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. EFMR może wspierać środki na rzecz tymczasowego zaprzestania działalności połowowej spowodowanego pandemią COVID-19, jak przewidziano w art. 33 ust. 1 lit. d), na warunkach określonych w art. 33.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dla celów ust. 1 i 4a:

a) odniesienia do statków rybackich zawarte w art. 30, 32, 33, 38, 39, 41 i 42 uznaje się za odniesienia do statków operujących wyłącznie na wodach śródlądowych;

b) odniesienia do środowiska morskiego zawarte w art. 38 uznaje się za odniesienia do środowiska, w którym działają statki rybackie wykorzystywane do rybołówstwa śródlądowego.”;

8) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 55*
Środki dotyczące zdrowia publicznego

1. EFMR może wspierać następujące systemy rekompensat:

a) rekompensatę kosztów ponoszonych przez hodowców mięczaków w związku z czasowym zawieszeniem zbiorów hodowanych mięczaków, gdy takie zawieszenie następuje wyłącznie z powodu kwestii związanych ze zdrowiem publicznym;

b) rekompensatę dla hodowców z sektora akwakultury w związku z tymczasowym zawieszeniem lub ograniczeniem produkcji w okresie od dnia 1 lutego do dnia 31 grudnia 2020 r. z powodu pandemii COVID-19.

2. Wsparcie na podstawie ust. 1 lit. a) można przyznać tylko w przypadku, gdy zawieszenie zbiorów spowodowane zanieczyszczeniem mięczaków wynika z rozprzestrzenienia się planktonu wytwarzającego toksyny lub obecności planktonu zawierającego biotoksyny, oraz pod warunkiem że:

a) takie zanieczyszczenie trwa dłużej niż cztery następujące po sobie miesiące; lub

b) strata poniesiona w wyniku zawieszenia zbiorów wynosi więcej niż 25 % rocznego obrotu takiego przedsiębiorstwa, obliczanego na podstawie średniego obrotu danego przedsiębiorstwa z okresu trzech lat kalendarzowych poprzedzających rok, w którym nastąpiło zawieszenie zbiorów.

Do celów akapitu pierwszego lit. b) państwa członkowskie mogą wprowadzić szczególne zasady obliczania dla przedsiębiorstw działających krócej trzy lata.

3. Maksymalny okres, w odniesieniu do którego można przyznać rekompensatę na podstawie ust. 1 lit. a), wynosi 12 miesięcy w trakcie całego okresu programowania. W należycie uzasadnionych przypadkach okres ten można przedłużyć jednokrotnie o maksymalnie dodatkowych 12 miesięcy, łącznie nie więcej niż 24 miesiące.

Na zasadzie odstępstwa od art. 65 ust. 9 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 wydatki na działania wspierane na podstawie ust. 1 lit. b) kwalifikują się od dnia 1 lutego 2020 r.”;

9) art. 66 ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie:

„3. Wsparcie przyznawane rocznie na organizację producentów na podstawie niniejszego artykułu nie przekracza 12 % średniej rocznej wartości produkcji wprowadzonej do obrotu przez tę organizację producentów w poprzedzających

trzech latach kalendarzowych. Dla nowo uznanej organizacji producentów wsparcie to nie przekracza 12 % średniej rocznej wartości produkcji wprowadzonej do obrotu przez członków tej organizacji w poprzedzających trzech latach kalendarzowych.

4. Zainteresowane państwo członkowskie może przyznać zaliczkę w wysokości od 50 % do 100 % wsparcia finansowego po zatwierdzeniu planu produkcji i obrotu zgodnie z art. 28 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013.”;

10) art. 67 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy jest to konieczne w związku z pandemią COVID-19, EFMR może wspierać rekompensaty przyznawane uznanym organizacjom producentów i zrzeszeniom organizacji producentów, które składują produkty rybołówstwa lub akwakultury wymienione w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 lub produkty objęte kodem CN 0302 wymienione w sekcji a) załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1379/2013, pod warunkiem że produkty te składuje się zgodnie z art. 30 i 31 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 oraz pod następującymi warunkami:

a) kwota dopłat do składowania nie przekracza kwoty technicznych i finansowych kosztów działań koniecznych do stabilizacji i składowania danych produktów;

b) ilości kwalifikowalne do dopłat do składowania nie przekraczają 25 % rocznych ilości danych produktów przeznaczonych do sprzedaży przez organizację producentów;

c) wsparcie finansowe przyznawane rocznie nie przekracza 20 % średniej rocznej wartości produkcji wprowadzonej do obrotu przez członków organizacji producentów w okresie 2017–2019.

Do celów akapitu pierwszego lit. c), jeżeli dany członek organizacji producentów nie wprowadził do obrotu żadnych produktów w okresie 2017–2019, pod uwagę bierze się średnią roczną wartość produkcji wprowadzonej do obrotu w ciągu pierwszych trzech lat produkcji prowadzonej przez tego członka.

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, wygasa dnia 31 grudnia 2020 r.

Na zasadzie odstępstwa od art. 65 ust. 9 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 wydatki na działania wspierane na podstawie niniejszego artykułu kwalifikują się od dnia 1 lutego 2020 r.”;

11) w art. 79 uchyla się ustęp 2;

12) art. 94 ust. 3 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) 50 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w przypadku wsparcia, o którym mowa w art. 33 ust. 1 lit. a)–c), art. 34 i art. 41 ust. 2;”.

Artykuł 2

Zmiany rozporządzeniu (UE) nr 1379/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1379/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 3 dodaje się literę f) w brzmieniu:

„f) zarządzanie miejscem tymczasowego składowania produktów akwakultury zgodnie z art. 30 i 31 niniejszego rozporządzenia.”;

2) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 30*
Mechanizm składowania

Organizacje producentów rybołówstwa i akwakultury mogą otrzymywać wsparcie finansowe na składowanie produktów wymienionych w załączniku II lub produktów objętych kodem CN 0302 wymienionych w sekcji a) załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1379/2013, pod warunkiem że:

a) spełnione są warunki uzyskania dopłat do składowania, określone w rozporządzeniu (UE) nr 508/2014;

b) produkty zostały wprowadzone do obrotu przez organizacje producentów i nie znaleziono na nie kupca po cenie progowej, o której mowa w art. 31;

c) w stosownych przypadkach produkty odpowiadają wspólnym normom handlowym ustanowionym zgodnie z art. 33, a ich jakość jest odpowiednia z punktu widzenia spożycia przez ludzi;

d) produkty zostały zakonserwowane lub przetworzone i są składowane w zbiornikach lub skrzynkach przez zamrożenie, albo na pokładzie statków, albo w obiektach lądowych, przez solenie, suszenie, marynowanie lub, w stosownych przypadkach, gotowanie i pasteryzację, niezależnie od tego, czy podlegały filetowaniu, porcjowaniu lub, w stosownych przypadkach, odgławianiu;

e) nie składuje się żywych produktów akwakultury;

f) składowane produkty są ponownie wprowadzane na rynek z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi na późniejszym etapie, oraz;

g) produkty pozostają w składzie przez co najmniej pięć dni.”;

3) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Przed rozpoczęciem każdego roku każda organizacja producentów może złożyć indywidualną propozycję ceny progowej dla mechanizmu składowania, o którym mowa w art. 30, w przypadku produktów wymienionych w załączniku II lub produktów objętych kodem CN 0302 wymienionych w sekcji a) załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1379/2013.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Jeżeli dane państwo członkowskie nie określiło cen progowych zgodnie z ust. 4 przed pandemią COVID-19, to państwo członkowskie niezwłocznie ustala przedmiotowe ceny progowe na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu. Ceny zostają podane do wiadomości publicznej.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*